

רחמים אבו

רחמים, בן רחל ושמעון ז"ל, נולד בשנת תש"ד (1944) בפס שבמרקו. בן שש היה כשעלתה המשפחה ממרוקו. רחמים בלט בין חבריו כידיד טוב וחבר נאמן, בעל מבט חודר וחיוך חם, הוא היה ידוע בין חבריו כבדרן חביב ועליז. לא הייתה משימה שלא מילא בשמחה וברצון, ותמיד חש לעזרת חבריו ולעזרת משפחתו כאשר נזקקו לו. נופי הארץ נתגלו לרחמו בגיל צעיר, ומעולם לא החמיץ הזדמנות לסייר ולטייל בה.

רחמים גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1962. אכזבתו הייתה גדולה כשלא הוצב לחיל-הצנחנים, אולם התנחם כשהשתלם בקורס צניחה ועוטר בכנפי צנחן. בחודש דצמבר 1962 השתלם רחמו בקורס חבלה במסגרת חיל-ההנדסה. בסוף אוגוסט 1964 שוחרר מצה"ל והערכת מפקדיו עליו עם שחרורו היתה: "ממושמע, אחראי, מילא תפקידו לשביעות רצון מפקדיו". שנה אחרי ששוחרר מצה"ל נשא לאישה את חברתו רחל והשניים הקימו את ביתם בירושלים. במלחמת ששת-הימים השתתף רחמים בקרבות בעירו. כשנה לפני שפרצה מלחמת יום-הכיפורים.

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נזעק רחמו אל גדודו והשתתף בלחימה באזור סואץ. הוא היה ממקימי הגשר, שהונח תחת אש תופת, שכוחותינו חצו עליו את התעלה. ביום ג' בחשוון תשל"ד (29.10.1973) נפגע רחמו בהתפוצצות מוקש-ימי באגם המר ומת מפצעיו. רחמו הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ושלוש בנות, אם, שני אחים ואחות. הוא הועלה לדרגת רב-טוראי אחרי נופלו. רחמים מונצח באנדרטת דרך הגבורה לחללי חיל ההנדסה בכל מערכות ישראל בצומת חולדה וביד לשריון בלטרון.

הולכים לזכרם